

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
עתיסדה ע"י כ"ק ערן מוהרא"ש זי"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות..... 8:11
מוצאי שב"ק..... 9:42
שיעורים כסדרן
ג'..... ישעיהו סד-סה
בבלי..... בבא בתרא יא
ירושלמי..... פסחים מט
תוספתא..... מנחות יא
רמב"ם..... בית הבחירה א

שעה 13, גליון 38 (656)

פרשת קרח, לי סיון, א' דראש חודש תמוז, אבות פרק ד', שעת תשפ"ד לפ"ק

מוהרא"ש דערציילט

פונדאמענט פון ברסלב'ער חסידות

דער רבי האט א וועג ווי אזוי איבער צו דרייען יעדן איינעם צום גוטן, דורך דעם וואס מען קוקט גוט אויפ'ן מענטש, מען האלט פון אים, מען זוכט נישט נאר וואו ער דארף זיך פאררעכטן, וועט ער זיך אינגאנצן טוישן צום גוטן.

יעדער מחנך קען דאס זען מיט קינדער; פרויביר צו גיין מיט דעם תורה, זוך אין אלע דינע תלמידים עפעס גוטס, וועלן זיי אלע ווערן גוטע אידן.

אסאך מאל טראכטן עלטערן, דער זון איז א חשוב'ער אינגערמאן, דער זון איז א וואוילער אינגערמאן, אבער דער דריטער זון איז עפעס נישט אזוי ווי מען וואלט געוואלט ער זאל זיין, זאגט דער רבי, די עצה איז אז דו וועסט האלטן פון אים, דו וועסט קוקן אין אים גוט, גייט ער תשובה טון, און ווערן גוט.

<<<<

א מעשה אויף די פרשה

וילוו עלך וישרתוך

מען זאגט אויפן בעל שם טוב הקדוש זי"ע אז ער האט אמאל געהערט א פרוי פון הימל; אז ער מוז נאך משמש זיין א תלמיד חכם, האט ער אסאך געבעטן דעם באשעפער ער זאל אים מגלה זיין ווער דער תלמיד חכם איז, האט מען אים מגלה געווען, אז אין בראד איז דא א צדיק וואס מען רופט אים רבי אפרים'ל פון בראד [ער איז געווען א זיהן פון הייליגן חכם צבי, און ער איז זייער גרויס געווען] אויף הרב הקדוש בעל תבואות שור, און דעם הייליגן פני הושע זכרונם לברכה, זיי דארף ער משמש זיין. [איינ נוסח איז אז נאר דעם רבי אפרים'ל זצוק"ל דארף ער משמש זיין].

פארשטייט זיך אז ער איז געפארן צו רבי אפרים, און דער רבי אפרים איז געווען א אויסגעדראטער מענטש, און ער האט נישט געהאט קיין בלוט אין זיך, דערפאר איז אים שטענדיג קאלט געווען, און אפילו אין חודש תמוז וואס איז זייער הייס, האט ער געדארפט גיין מיט א פעלץ, און מיט א דאקענע, און אזוי האט ער געלעבט, און דער בעל שם טוב הקדוש, קומט אריין צו אים, פרעגט ער דעם בעל שם טוב הקדוש, וואס וויל א איד? [ווייל ער האט נישט געוואוסט אז דאס איז דער בעל שם טוב הקדוש], ענטפערט דער בעל שם טוב הקדוש; איך וויל משמש זיין א תלמיד חכם! זאגט ער אים דעמאלטס הייץ מיר אן דעם אויוון, ווייל עס איז מיר זייער קאלט, דער בעל שם טוב הקדוש איז געווען מלא שמחה, אז יעצט וועט ער קענען משמש זיין א תלמיד חכם, און ער האט געברענגט האלץ און אנגעהייצט, ביז עס איז געווארן דארטן שטארק הייס, אז ער האט שוין געקענט אראפ נעמען פון זיך דעם פעלץ מיט'ן דאקענע, דער רבי אפרים האט אבער געהאט א שווערע רעפעצין, און ווען זי איז אהיים געקומען, און געזעהן דעם שטארקן היץ, האט זי זיך גענומען שרייען, ווער איז דא געווען און אנגעהייצט דעם אויוון?! עס קאסט דאך מיר אסאך געלט, און אויף ווינטער דארף מען דאס האבן, ווייל אויף זומער איז גענוג דו זאלסט גיין מיטן טילופ מיט'ן דאקענע, ווייל ווינטער אפילו מיט'ן דאקענע וועט נאך אויכעט קאלט זיין. און זי נעמט אויף אנשרייען דעם בעל שם טוב הקדוש.

דער בעל שם טוב הקדוש האט געהאט חלישות הרעת, רופט זיך אן רבי אפרים צום בעל שם טוב הקדוש; "האט נישט קיין חלישות הרעת", און זאגט מיט דעם לשון: איך בין געווען אין הימל, און איך האב געזעהן, אז מען וויל דן זיין איינעם חס ושלום וכו', און יענער האט געהאט א שווערן בני בית, זענען געקומען אלע זכותים פון דעם וואס ער איז געווען שטיל אין שטוב און געהאט געדולד, כאטשיג זי האט אים פארשעמט און געשריגן אויף אים, און דאס איז בייגעקומען, אז מען האט אים געפסקנט, אז עס קומט אים נישט קיין שום עונש. אבער פלוצלינג קומט אן א מלאך און שרייט, דאס איז אויף א לימוד זכות? האב איך זיך אנגענומען פאר דעם איד, און געזאגט, אז די אלע לימוד זכותים זענען גערעכט, זאל נאר דער מלאך אראפקומען אונטן, און האבן א ווייב, און לאמיר זען דעמאלטס ווי אזוי ער וועט זיך דערהאלטן! און ער איז טאקע אראפגעקומען אנגעקליידעט אין א גוף, אבער ער איז נאכדעם געקומען צו רבי אפרים, אז ער וויל זיך גיטן, [זענער האט נישט געוואוסט גארנישט, ווער ער איז, און וואס ער איד] און איך האב אים געזאגט גיטן ווילסטו זיך? זאלסטו זיך מקבל זיין, אז פון היינט אן וועסטו נישט רעדן אויף קיין איין שווער שטוב. דער ווינגערמאן האט נישט געוואוסט וואס ער רעדט צו אים וכו', דעם סיפור האט דעמאלטס רבי אפרים דערציילט פאר'ן בעל שם טוב הקדוש זי"ע.

קומט אויס אז אויף א מענטש גייט איבער איבערגייניק, און אז ער דערהאלט זיך איז דאס די שענסטע זאך. און דאס לערנט מען פון א צדיק, און וועגן דעם דארף א מענטש זיין מקורב צו א צדיק און זעהן ווי אזוי ער פירט זיך אויף ביי גשמיות אויף. דער אייבערשטער זאל העלפן מען זאל זיך קענען האלטן ביי ערליכע אידן וואס דורכדעם וועלן מיר אויכעט זיין ערליכע אידן.

א גוט ווארט

געבן א שטיקל קיזל אין די ביינער; דורשי רשומות זאגן, תמוז איז די ראשי תיבות: זימני תשובה מימשמשין ויבאין, עס קומט שוין אלול, מען פארט שוין צום רבינו נאכאמאל אויף ראש השנה; דארפן מיר זיך פֿרעגן ווי האלט איך מיט מיין שמירת עינים? שמירת המלח והמחשבה? ווי האלט איך מיט ביטול זמן, וויפיל צייט עסט מיר די טעלעפאן און די קאמפיוטער אויף?

אפשר דאך, אוילי חוס? אוילי ירחם? נישט צו האבן די טעלעפאן - נישט אין שטוב, נישט אין קאר, נאר אין אפיס ביי די ארבעט; טייערער הארציגער ברודער, עס איז שוין כמעט אריבער די יאר, וויפיל שעות האסטו פארברענט מיט די טעלעפאן - מיט קוקן די נייעס? מיט קוקן זינגערס אָנא בערד זינגען און ווארפן זייער קערפער? וויפיל צייט אַוועק געגעבן פאר קוקן ווי מען מאכט חזק פון מענטשן? לשון הרע, ליצנות, אַפּגערעדט גלוי עריות שפיכות דמים?

(עצתו אמונה קרח תשפ"ד)

(קונטרס א סוף צו מחלוקת)

א בריוו פונעם ראש ישיבה שליט"א

ווער קען פארשטיין דרבי המקום ברוף הוא

יום א' פרשת שלח, י"ז סיון, שנת תשפ"ד

בְּעֶזְרַת ה' הִפְרָדְנוּ
לְכַבֵּד ... נְרוֹ יֵאָר

שבת איז געווען זייער שיינ אין ישיבה; א שבת מיט אנשי שלומינו וואס האבן זיך ליב - שפירט מען מממש ווי דער רבי איז דארט.

שבת אינדערפרי ביי סיפורי מעשיות האבן מיר גערעדט פון דאס גרויסקייט פון רעדן צום אייבערשטן; דאס בלויזט אויף די אמונה, ביז מען איז זוכה צו אזא שטארקע אמונה - 'וְאָרְאָה אֶת ה'', מען שפירט דעם אייבערשטן אזוי שטארק, אזוי ווי מען זעט עס מיט די אויגן. אזוי ווי רבי נתן האט געזאגט אמאל פאר איינע פון די אפיקורסים אין אומאן: 'וְאָרְאָה אֶת ה'', איך האב געזען דעם אייבערשטן'; ווייל דאס רעדן צום אייבערשטן געבט אזא שטארקע אמונה, ביז מען זעט מיט די אויגן דעם אייבערשטן.

ביי שלש סעודות האבן מיר געלערנט וואס דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן סימן קע): "על ידי היסורין נכנע גופו", דורך יסורים וואס מען לייזט - ווערט אונטערטעניגט די גוף, "וְכִשְׁנֹכַתְתָּ הַגּוּף עַל יְדֵי הַצָּרוֹת", און ווען די גוף ווערט אונטערטעניגט - "על ידי זה מאירה", הויבט זי אן שיינען און לייכטן, אזוי ווי עס שטייט אין הייליגן זוהר (שלח, חס): "אָעֵא דְלֵא סֶלֶק בַּה נּוֹרָא", א קלארן וואס צינדט זיך נישט אן - "מִבְּטָשִׁין לֵה" צעהאקט מען איר, "גּוֹפֵא דְלֵא סֶלֶק בַּה נְהוּרָא דְנִשְׁמַתָּא וְכוּ", א מענטש וואס די נשמה צינדט זיך נישט אן, צעקנאקט מען אים, ביז די נשמה הויבט אן שיינען און לייכטן. דאס קען מען אריינלייגן אין די פרשת השבוע, די תורה זאגט, ווי אזוי האט מען געמאכט די מנורה? "מִקֶּשֶׁה זָהָב" (פמד"ר ח, ד), זאגט רש"י (דבור המתחיל 'מקשה') 'אויסגעקלאפט', מען האט געקלאפט, געהאקט און געשניטן - ביז עס איז געווארן א מנורה וואס שיינט און לייכט; אזוי איז מיטן מענטש, ווי אזוי הויבט אן די נשמה שיינען? דורכדעם וואס עס גייט אריבער וואס גייט אריבער און דאך האט מען נישט קיין טענות אויפן אייבערשטן, דאס מאכט שיינען.

מיר האבן גערעדט פון נישט האבן קיין טענות אויפן אייבערשטן, און אויב חס ושלום עס גייט אריבער שווערע ביטערע יסורים און מען וויל פארשטיין 'פארן וואס?' זאל מען וויסן אז מען קען נישט פארשטיין דרבי המקום ברוף הוא. אזוי ווי מיר האבן געהערט אין אלע דורות, ווען אירן זענען געקומען צו צדיקים דערציילן זייערע שוועריקייטן וואס זיי זענען אריבער, זיי האבן פארלוירן א קינד השם ישמרינו, האבן די צדיקים געענטפערט נאר די ווערטער: "ווער קען פארשטיין דרבי המקום ברוף הוא..."

ווען איך בין געווען אין ארץ ישראל איז צו מיר צוגעקומען א טייערער איד און דערציילט אז ער איז אריבער א שווערע נסיון, זיי האבן געווארט א שמחה און ביים סוף איז דאס קינד געבוירן נישט לעבעדיג. ער דערציילט מיר ער האט געוואלט שרייבן א בריוו און פֿעטן חיזוק, נאכדעם האט ער געטראכט וואס וועט מען אים ענטפערן? אז דאס קינד איז א הויכע נשמה וכו'; דאס איז נישט קיין חיזוק - נישט פאר אים און נישט פאר זיין ווייב. האב איך אים געזאגט: "איך בעט דיר זייער, שרייב מיר זעצט די בריוו און איך וועל דיר ענטפערן נישט די זאכן, איך וועל דיר ענטפערן איין ווארט, וואס די ווארט וועט דיר געבן אַזעלכע כחות... איך וועל דיר ענטפערן ווער קען פארשטיין דרבי המקום ברוף הוא...?"

די ווערטער געבן כח, די ווערטער שטארקט דעם גלות איד שוין פאלד צוויי טויזנט יאר אין גלות מיט אלע צרות און אלע גזירות, מען ווייסט דער אייבערשטער מאכט נאר גוט, דער אייבערשטער מאכט נישט קיין טעותים, דער אייבערשטער פירט די וועלט בצדק ובמשפט בחסד וברחמים און מיר פארשטייען נישט דרבי המקום ברוף הוא. די לעצטע פאר טעג איז דא ביי אונז שרעקליכע היצן, ממש נישט אויסצוהאלטן; נאר איין זאך קען אפֿקילן די היצן - די הייליגע תורה; נעם א גמרא און לערן די הייליגע גמרא.

די וואך גייען מיר מסיים זיין מסכת בבא מציעא און מיר הויבן אן דאנערשטאג מסכת בבא בתרא; זיי קלוג, כאפ זיך מיט, קיל זיך אפ פון די ברענעדיגע היצן, די ברענעדיגע נסיונות פונעם יצר הרע.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלקסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

(עצתו אמונה קרח תשפ"ד)

דאס איז א מוהר"א דיגע מוהר"א דיגע יסוד; מוהר"א ש' זכותו יגן עלינו רופט אן דער תורה אז דאס איז די פונדאמענט פון ברוסלבער חסידות! און דאס דארפן מיר חזר'ן און חזר'ן, ווייל דער יצר הרע קומט יעדן טאג פריש, ער הייבט אן אויסצופאקן אלע שלעכטע זאכן וואס דער מענטש האט געטון, אבי דער מענטש זאל אריין פאלן אין א עצבות און מרה שחורה, דארף מען נאכאמאל געדענקען וואס דער רבי זאגט, איך גיי זוכן גוטס.

דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן כה) א מענטש דארף זיך מתבודד זיין, זיך אויסשמועסן מיט'ן אייבערשטן, זיך מאכן א חשבון הנפש ווי ווייט מען איז פונעם אייבערשטן, און תשובה טון, אָפֿער - זאגט דער רבי - דאס איז נישט א זאך וואס מען טוט א גאנצן טאג, דאס איז נאר איין מאל א טאג, די איבריגע חלק טאג דארף מען זוכן אין זיך גוטס, וויסן און גלייבן אז דער אייבערשטער איז מיט מיד.

וואס איז די חזק?

מיט דעם טייטשט מוהר"א ש' וואס די הייליגע חכמים זאגן (מדרש תנחומא סימן ב): קרח האט אנגעטון אלע זיינע מענטשן מיט בלויע טליתים, און זיי האבן געפרעגט משה רבינו: "מיר דארפן נאך ארויפלייגן א בלויע בענדל?" האט משה רבינו געענטפערט: "יאי! דער אייבערשטער זאגט אז א קלייד וואס האט פיר עקן דארף מען ארויפלייגן א בלויע בענדל", האט ער אנגעהויבן חזק צו מאכן: "אויב איין בלויע פאדעם קען פטר'ן א גאנצע ציצית, איז דאך זיכער אז א טלית שכלה תכלת, אויב די גאנצע ציצית איז בלוי - דארף עס שוין נישט א בלוי בענדל..." נאכדעם איז ער נאכאמאל געקומען פֿרעגן משה רבינו: "אויב איך פיל אן א בית מלא ספרים, א גאנצע הויז מיט ספרי תורה, תפלין און מזוזות, דארף איך נאך לייגן א מזוזה ביים טיר?" זאגט משה רבינו: "יאי! האט ער ווייטער חזק געמאכט: "אויב ווען מען האט א גאנצע פאלאץ און קיין איין ספר, קען איין קליינע שטיקל פארמעסט, א מזוזה, פטר'ן די גאנצע פאלאץ, איז דאך זיכער ווען מען פילט אן א גאנצע הויז מיט ספרים - דארף עס שוין נישט קיין מזוזה..." אזוי האט ער חזק געמאכט פון משה רבינו.

לכאורה פארשטייט מען נישט, וואס איז די חזק? אזוי איז דאך די מצוה! נאר זיין טענה איז געווען, משה רבינו האט אויסגעלערנט צו זיך מחיה זיין מיט קלייניגקייטן, מיט נקודות טובות, האט קרח חזק געמאכט: ווי אזוי קען מען זיך מחיה זיין מיט איין בלויע פאדעם? ווי אזוי קען מען זיך מחיה זיין מיט איין קליינע מזוזה? מען דארף דינען דעם אייבערשטן מיט די גאנצע פלאקער, מיט די גאנצע ברען, מען דארף האבן א טלית וואס איז כולו תכלת, אינגאנצן בלוי, מען דארף האבן א אנגעפילטע הויז מיט ספרים!

אָפֿער משה רבינו לערנט אויס, עס איז אמת אז א מענטש דארף א גאנצן טאג טראכטן פונעם אייבערשטן וכו', אָפֿער איך וועל זיך מחיה זיין מיט איין בלויע פאדעם, איך וועל זיך מחיה זיין מיט א מזוזה אויפ'ן טיר! איך וועל זיך מחיה זיין מיט איין פינטעלע גוטס וואס איך האב.

שאלות ותשובות ברסלב

די פחד איז דא זייער גרויס,

זאלן מיר זיך אוועקציען?

שאלה:

ברוך השם אז דער מצב מלחמה דא אין ארץ ישראל איז יעצט בחסד וברחמים, איך בעט אבער דעם אייבערשטן אז עס זאל אויך נישט זיין קיין שרעק. איך בין א מאמע פון קליינע קינדער קיין עין הרע, און ווען עס פלאצט באמבעס, עס ברעכן אויס גרויסע פייערס, עס פליען מיליטערישע עראפלאנען, ספעציעל אום ערב שבת ויום טוב און אום יום טוב, און אין נאך פארשידענע צייטן - פיל איך זיך ווי אן אנדערע סארט מענטש; מיין געדולד און שמחה איז היבש שוואכער, איך עס ווייניגער, איך האב נישט קיין אפעטיט, איך וויל זאכן ווייניגער, און איך האב א לחץ פון וואס עס קען ווייטער פאסירן.

די ניסים איז אין לשער, אבער פסח זענען געפאלן אסאך באמבעס; די טעג ארום ל"ג בעמר, און שבועות צופרי - האט געפיפן עטליכע סיידינען, און אסאך שרעקעדיגע באמבעס. מיין קליינער אינגל קוקט מיך אן און וויינט, מיין קליינע טאכטער איז נישט רואיג. אסרו חג האט געפיפן זיבן מאל אין איין שעה, מיט שטארקע באמבעס; און מייע קינדער זענען דעמאלט געווען אונטערנוועגס אין שטאט.

איך שפיר אז איך בין נישט די זעלבע ווי אמאל, בפרט נאך ליכט צינדן און שבת נאכמיטאג, וואס דעמאלט ווער איך זייער נערנעז. וואס קען איך טון? איך שטארק זיך מיט תפלה, מיט נעגל וואסער, מיט אני מאמין און מיט תהלים, אבער איך טראכט שוין אז אפשר איז פדאי זיך אוועקצוציען צו אן אנדערע שטאט, מען רעדט אז די מלחמה וועט זיך ציען פאר דריי יאר רחמנא ליצלן.

איך וועל זיך פרייען צו באקומען חיזוק.

ישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום א' פ'רשת שלח, י"ז סיון, שנת תשפ"ד

איך האב צורהאלטן אייער בריוו.

עס איז נישטא וואו צו אנטלויפן, נאר צום אייבערשטן און צו די תורה. טוט די עצה וואס די פינגל האט געטון; חכמינו זכרונם לברכה דערציילן (שמות וכה כו, א): עס איז געווען א פינגל וואס מען האט איר געזוכט צו כאפן, וואו זי איז נאר געגאנגען - איז מען איר נאכגעלאפן, זי האט זיך באהאלטן אין אלע סארט פלעצער, אבער איבעראל זענען געקומען די פאנגערס איר טשעפען, איז די פינגל אויפגעקומען מיט א געדאנק: 'איך וועל זיך באהאלטן אינעם פאלאץ פונעם קעניג, ווייל דארט וועט קיינער זיך נישט טרויען צו קומען שישן אויף מיר'.

נעמט דעם תהלים און זינגט די לידער פון דוד המלך, ווי ער זינגט צו זיך (תהלים סא, ה): "אחסה בסתר כנפיך סלה" איך טו זיך באהאלטן אונטער דינע פליגלען; דוד המלך האבן אלע געוואלט הרגענען, מען האט געשאסן אויף אים אלע סארט באמבעס, דוד המלך האט זיך באהאלטן ביים אייבערשטן (שם יח, א): "ה' סלע" דער אייבערשטער איז מיין פעלז, "ומצודתי" און מיין פעסטונג, "ומפלטי" און מיין רעטער, "אלי" דער אייבערשטער, "צורי" איז מיין פעלז, "אחסה בו" איך טו זיך ביי אים באשיצן, "מגנני" מיין פאנצער, "קרחן ישעי, משגיבי" און מיין שטארקער באשיצער.

עס איז זייער וויכטיג עס זאל שפילן הויך פרייליכע ניגונים אין שטיב, בעיקר נגוני אמונה, דאס וועט האלטן די קינדער רואיג. אזוי ווי די קולות פון די ערעפלאנען און באמבעס - דערשרעקן, אזוי איז פארקערט, פרייליכע לידער פון אמונה - בארואיגן; עס געבט כח און נעמט אוועק אלע שרעק.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן העלחה אין אלע ענינים.

(עצתו אמונה קרח תשפ"ד)

איך האב טאקע נאכנישט קיין 'בית מלא ספרים', איך קען נאכנישט זיצן א גאנצן טאג און לערנען, איך ארבעט א גאנצן טאג, אבער 'אביסל' קען איך יא, אביסל איז אויך חשוב ביים אייבערשטן.

זיי זיך מחיה מיט קלייניגקייטן; קום אין שול דאווענען, קום אין בית המדרש לערנען. אז מען טיילט איין די סדרה יעדן טאג אביסל, זונטאג ביז שני, מאנטאג ביז שלישי, דינסטאג ביז רביעי און אזוי ווייטער, ענדיגט מען יעדע וואך די גאנצע סדרה. מען פלעגט זען מוהרא"ש יעדן טאג נאכ'ן דאווענען ווי ער בלייבט זיך, ער האט גענומען א חומש און מעביר סדרה געווען 'שנים מקרא ואחד תרגום' דעם טייל פונעם טאג, נאכדעם האט ער געלערנט א פרק משניות און א דף גמרא, דאס איז געווען בנוסף וואס ער האט געלערנט בייטאג און ביינאכט ביי זיך אין צימער. מוהרא"ש איז געווען זייער פארנומען, און אז מען שטופט דאס אפ אויף שפעטער, איין זאך שלעפט דעם צווייטן, צום דריטן וכו', ביז מען לערנט נישט.

דער טאג גייט אריבער אן תפלין

איך האב היינט גערעדט צו א אינגערמאן, ער איז א גוטער איד, א וואוילער איד, זאגט ער מיר אז ער לייגט נישט קיין תפלין, נישט במזיד, ער וויל נישט קיין שלעכטס, נאר צופרי וויל ער נאר דאס ערלעדיגן און נאר דאס ערלעדיגן, פלוצלינג איז דער טאג אריבער אן תפלין, השם ישמרינו. מען רעדט נישט דא פון ווייטער וואס מען קען נאר אנטון תפלין ביז מיר אזייער, מען רעדט פון זומער, ווען מען קען אנטון תפלין ביז אכט דרייסיג! מען האט זעכצן שעה אנצוטון תפלין!

די ערשטע זאך אינדערפרי, קום אין בית המדרש דאווענען, נישטא קיין ארבעט, נישטא קיין ביזנעס, נישטא קיין אפיס, עס איז גארנישט דא, נאר איין זאך: איך גיי אין בית המדרש אנטון די הייליגע תפלין, איך בינד זיך צו צום אייבערשטן; וועסטו זען דו וועסט האבן העלחה. "אבער איך דארף קודם עפעס מוראדיג וויכטיג מסדר זיין, נאכדעם וועל איך גיין דאווענען" - טראכט אריין: ווען דו וואלסט יעצט געווען אין שפיטאל, דו וואלט געדארפט א גרויסע ישועה, וואלסטו אויך געזאגט 'איך דארף קודם עפעס מוראדיג וויכטיג מסדר זיין? ניין! דו וואלסט געלאפן דאווענען, בעטן דעם אייבערשטן.

אזויפיל אידישע קינדער ווארטן אויף דינע תפילות; איך ווייס פון א אינגערמאן וואס דארף געבען יעצט אריבער גיין א ערנסטע אפעראציע, איך בין אזוי צעטומלט פון דעם, דער אינגערמאן האט א ביזנעס, א אפיס מיט ארבעטערס, ער דריידט מיט הונדערטער טויזנטער דאלארן, פלוצלינג איז ער נישט געזונט געווארן, ער דארף ליגן אין שפיטאל, דער אייבערשטער זאל העלפן ער זאל האבן א רפואה שלמה אויף זיינע רמ"ח אברים און שפ"ה גידין.

דער ראש ישיבה שליט"א האט זיך געבעטן פון הארץ:

אידישע קינדער דארפן ישועות! דו שטייסט און שמועסט ביים דאווענען?! ווער עס וויל נישט דאווענען זאל ארויסגיין שמועסן אינדרויסן.

BreslevCenter.com

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק

אנשי שלומינו אין בית שמש ציען זיך אריין אין נייע בית המדרש

אין די לעצטע יארן האבן זיך אנשי שלומינו אין בית שמש אנגעהויבן זיך צוזאם צו נעמען, און אנגעהויבן פון איינס און א האלב יאר צוריק שמחת תורה תשפ"ג האט זיך איינע פון אנשי שלומינו פארגעשלאגן אוועק צו געבן זיין שטוב מיט זאל דאווענען דארט יעדן שבת אלע דריי תפילות, און אזוי איז עס טאקע אנגעגאנגען ביזן יעצט ווען יעדן שבת האט מען זיך אוועקגעזעצט אין שטוב פון מו"ה יצחק ראטה הי"ו.

געלויבט דעם אויבערשטן אז מען איז אויסגעוואקסן דעם פלאץ, און א אינגערמאן מאנשי שלומינו מו"ה משה ארי קרויס הי"ו האט זיך אונטערגענומען צו שאפן א געהעריגע פערמעאנטע בית המדרש, מען זאל זיך קענען געהעריג אוועקשטעלן, און חפץ ה' בירו הצליח, ער האט געפונען א הערליכע פלאץ אין צענטער פון שטאט, א פלאץ געאייגענט פאר א בית המדרש, אויף גרד הירדן 25 די רעכטע זייט פון בנין, און מען האט געשלאסן קאנטראקט, און אזוי גייט עס שוין און פאר די לעצטע וואכן, ווי מען דאווענט אינאיינעם און מען איז זיך מחזק מיט דעם רבי'נס עצות.

אנשי שלומינו אין בית שמש האבן באשטעלט אלע מעבל וואס מען דארף פאר א בית המדרש, מען האט באשטעלט אן ארון הקודש, א פרידידער, טישן און בענקלעך, אנשי שלומינו האבן נישט געוואלט ווארטן ביז עס קומט אן, און האבן אריבערגעברענגט פון זייערע שטיבער טישן און בענקלעך מען זאל זיך שוין קענען באנוצן מיטן בית המדרש.

דער בית המדרש אין בית שמש ווערט געפירט דורכן גבאי הר"ר שלמה מינצבערג שליט"א וועלכע זארגט זיך פאר אלע געברויכן פונעם שול, און מאכט זיכער בסייעתא דשמיא אז ווער עס טרעט איבער דעם שוועל זאל שפירן די ווארימקייט און ליבשאפט וואס עס געפונט זיך צווישן אירע ווענט.

דער טעגליכע שיעור אין א דף גמרא וואס גייט שוין און פאר א לענגערע צייט אין בית שמש אין שטוב פון הר"ר שלמה טעסלער שליט"א וועט אין די קומענדיגע טעג אויך אריבער געפירט ווערן אין בית המדרש, ווי אנשי שלומינו וועלן קענען לערנען מיט הרחבת הרעת.

אנשי שלומינו אין בית שמש לעבן מיט די עצות פון רבי'ן מען קומט זיך צוזאם יעדן ליל שישי וואו מען האלט מיט א שיעור פון ראש ישיבה שליט"א, אבער מען באנוגט זיך נישט מיט דעם, מען פאלגט טאקע די עצות, יעדע וואך קומען בערך צוואנציג אינגעלייט און בחורים און נעמען טויזנטער גליונות און קונטרסים וואס ווערן געדרוקט אין שטוב פון מו"ה יצחק ראטה הי"ו, און פארשפרייט עס אין די לענג און אין די ברייט פון שטאט, אזוי אויך איז מען מהנה די דערנעבנדיגע שטעט ווי ביתר און קוממויות.

מו"ה יצחק ראטה הי"ו פארציילט אז יעדע וואך דרוקט ער אויף זיין מאשין בערך 2500 גליונות וועכענטליך, וואס איז אויסער די בערך 200 עצות אמונה קונטרסים און די אנדערע גליונות יעדע וואך. ער פארציילט אז זיין מאשין האט שוין געדרוקט איבער איינס און א האלב מיליאן קאפיים פאר הפצה, במשך די לעצטע דריי יאר.

דער בית המדרש וועט דינען ווי א לייכט טרעם פאר'ן גאנצן שטאט, און מיט'ן אויבערשטנס הילף וועלן אלע וויסן אז עס איז דא א פלאץ וואו מען קען באקומען חיות און האפענונג אין יעדן מצב.

ואני ברב חסדך אבוא ביתך אשתחה אל היכל קדשך ביראתך!

עס ברענט א פייער, עס גייט פון איינעם צום צווייטן, ביי איינעם דארף מען ארויסנעמען א אויג פון א קינד רחמנא לצלן, ביי איינעם האט מען געטראפן יענע מעשה רחמנא לצלן, און דו קומסט אין שול מאכן ליצנות? ! עס איז דאך א פחד און א שרעק! דו ווילסט דער גבור זאל קומען צו דיר אינדערהיים?!

איך וויל נישט דערציילן אלעס וואס גייט פאר דא אין שטעטל, אזויפיל משפחות דארפן יטועות, מען קען נישט אלעס דערציילן, אז דו ווילסט נישט דאווענען, שטיי אינדרויסן, אין בית המדרש קומט נישט צו שישקען און שטיל מאכן, מען קומט אין שול צו דאווענען און בעטן דעם אייבערשטן.

אודאי דארף א מענטש זיין א בית מלא ספרים, און א טלית שפלה תכלת, אבער משה רבינו זאגט אונז: "קום אין בית מדרש!" די גמרא זאגט (מנחות טז), דער הייליגער תנא רבי שמעון בן יוחאי זאגט: "אפילו לא קרא אדם אלא קרית שמע שחרית וערבית, קיים לא ימוש", א מענטש וואס קומט צופרי אין שול און ליינט קריאת שמע, און קומט ביינאכט אין שול און ליינט קריאת שמע, איז ער יוצא מיט דעם די מצוה פון (יהושע א, ח): "והגית בו יומם וליילה", (די גמרא זאגט נאר אז מען זאל דאס נישט זאגן פאר עמי הארץ ווייל זיי וועלן זיך צוכאפן דערצו), זעט מען פון דעם דאס גרויסקייט פון קומען אין שול צו שחרית, מנחה און מעריב, מען איז נישט סתם יוצא די מצוה פון לימוד התורה, נאר די מצוה פון "והגית בו יומם וליילה", וואס דאס גייט באַמַת אן יעדע רגע פון טאג, ווי די גמרא דערציילט ווייטער: בן דמה האט געפרעגט זיין פעטער רבי ישמעאל: "איך האב שוין געענדיגט כל התורה כולה, מעג איך לערנען חכמת יונית?" האט ער אים געענטפערט: "עס שטייט אין פסוק: 'לא ימוש ספר התורה הזה מפיה והגית בו יומם וליילה', זוף אויף א שעה וואס איז נישט טאג און נישט נאכט, וועסטו דעמאלט מעגן לערנען חכמת יונית..."

דאס לערנט אונז משה רבינו אויס, קום אין בית המדרש! טו אן תפילין! האסט נאכנישט קיין 'בית מלא ספרים', די גאנצע טאג איז דיר נאכנישט אויסגענוצט מיט גוטע זאכן, אבער איך לייג א מזוזה אויפ'ן טיר, איך לערן צופרי אביסל חומש, אביסל גמרא און אביסל משניות.

ווי לאנג א מענטש לעבט רעדט מען פון זיין קאר, טראק, מאטערסטיקל, שיף און העליקאפטער, אבער ווען עס קומט די צייט, מען גייט אוועק פון די וועלט, פון וואס מען רעדט מען? מען רעדט: ער איז געווען א וואוילער איד, ער האט געדאווענט שחרית, מנחה און מעריב, ער האט אלץ געקויפט די מזוזה, ער האט אלץ געגעבן צדקה, וואו איז די קאר? וואו איז די טראק? וואו איז די מאטערסטיקל? וואו איז די שיף? וואו איז די העליקאפטער? - עס קומט א צייט וואס נאר די פסוקים חומש, די פרקים משניות, די דפים גמרא, גערעדט אפאר ווערטער צום אייבערשטן - זענען חשוב.

קרח שפחה היה

דער אייבערשטער זאל העלפן, מיר זאלן אלץ בלייבן מיט משה רבינו, מיר זאלן אפלאזן דאס פקחות, ווי רש"י זאגט (במדבר טז, ז): "קרח שפחה היה מה ראה לשתות זה", זאגט מוהר"ש, מען דארף עס נישט זאגן בלשון קשיא, דאס אליינס איז דער תרועה, דו ווייסט וואס דער פראבלעם איז געווען? קרח שפחה היה! ווייל קרח איז געווען א פתח עצום, ער איז נאר געווען פארגומען מיט חומרות וכו', וועגן דעם האט ער געקריגט אויף די פשוט'ע זאכן וואס משה רבינו לערנט אונז. דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן פאלגן דעם רבי'ן, וועלן מיר האבן א שיינע לעבן, אמן.

(אשר היה אל יואל קרח תשפ"ב)

מוסדות היכל הקודש ברסלב

נתיסדה ע"י כ"ק מוהר"ש זצוק"ל - בנשיאות ראש הישיבה שליט"א

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן די הארציגע ברכת מזל טוב פאר

מו"ה מרדכי אינדיג שליט"א

מנהל תלמודי התורה היכל הקודש ברסלב
צו די געבורט פון א מיידל למזל טוב

ר' מרדכי איז דער בריח התיכון פון אונזערע הייליגע מוסדות. נאר א דאנק זיין געוואלדיגע מסירת נפש די אלע יארן, מינים הווסדה ועד עתה, האבן זיך די מוסדות אוועקגעשטעלט אזוי לשם ולתפארת. אזוי אויך דער וועלט שארית האטליין 'קול ברסלב', און דער באוואוסטער גליון היכל הקודש, וואס האבן שוין צוריקגעברענגט הונדערטער טויזנטער אידן צום אייבערשטן.
דער אייבערשטער זאל העלפן אז די געוואלדיגע זכותים זאלן אים ביישטיין און ער זאל זען אסאך אידיש נחת פון אלע קינדער געזונטהייט, און ער זאל ווייטער קענען ממשיך זיין מיט זיין הייליגע ארבעט.

ווי אזוי צו לעבן?

מען זעט די מוסט איז פול, נעמט מען עס אראפ!!! לייג צו א האנט!!!
קול ברסלב
212-444-9191
1,2,1,10,2,34

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה מרדכי היימאוויטש הי"ו צפת
צו די געבורט פון א מיידל למזל טוב
מו"ה מרדכי ראזנבערגער הי"ו בורו פארק
צו די געבורט פון א מיידל למזל טוב
מו"ה משה אריה קרויס הי"ו בית שמש
צו די געבורט פון א מיידל למזל טוב

קוואל פון חיזוק (פרועין) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך
845-351-9060 / 212-444-9169
ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 9090-320-438
בעלגיע 3235003462 / ארגענטינא 1152354380
חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעסידזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה; און נאך
845-351-0910 / 212-444-9191
ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 8080-300-438
בעלגיע 3235003461 / ארגענטינא 1152354370
צו באקומען דעם גליון אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com